

Skarżąca nie została wysłuchana ani przed wydaniem zaskarżonej decyzji, ani przed wydaniem opartej na niej decyzji w sprawie poboru składek, wbrew temu, co przewiduje art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty. Przeprowadzona konsultacja nie umożliwiła skutecznego i wyczerpującego zajęcia stanowiska.

8. Zarzut ósmy: Niezgodność z prawem rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 jako podstawy upoważnienia do wydania zaskarżonej decyzji oraz niezgodność z prawem metodologii korekty w zależności od profilu ryzyka ustalonego przez rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 i zakresu uznania pozostawionego SRB

Artykuły 4–7 i 9 oraz załącznik I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, na których opiera się zaskarżona decyzja, tworzą nietransparentny system ustalania składek, sprzeczny z art. 16, 17, 41 i 47 karty, w ramach którego przestrzeganie art. 20 i 21 karty oraz poszanowanie zasad proporcjonalności i pewności prawa nie są zagwarantowane. Pozwana dysponuje uprawnieniami dyskrecyjnymi w wielu aspektach, których wyczerpanie jest nieweryfikowalne.

9. Zarzut dziewiąty: Niezgodność z prawem rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/81⁽⁵⁾ jako podstawy zaskarżonej decyzji

Zaskarżona decyzja narusza traktaty, ponieważ art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/81 wykracza poza granice określone w art. 70 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w związku z art. 291 TFUE, a ani rozporządzenie wykonawcze, ani podstawa do jego wydania nie zawierają uzasadnienia zgodnego z art. 296 ust. 2 TFUE. Ta niezgodność z prawem powoduje niezgodność z prawem zaskarżonej decyzji.

10. Zarzut dziesiąty: Niezgodność z prawem dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jako podstawy do wydania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/81, a tym samym zaskarżonej decyzji

Pomocniczo podnosi się niezgodność z prawem przepisów dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014, które przewidują w sposób wiążący system składek i przyznają pozwanej zbyt daleko idące uprawnienia dyskrecyjne. Ponieważ przepisy te nie mogą być przedmiotem wykładni zgodnej z prawem pierwotnym, są one sprzeczne z zasadą ustanawiającą obowiązek uzasadnienia, z zasadą pewności prawa oraz traktatami (w szczególności z art. 1 ust. 2 TUE, art. 15, 296 i 298 TFUE) oraz karty (w szczególności z art. 16, 17, 41, 42 i 47 karty).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy dla celów naprawczych i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE, i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20-P, EU:C:2021:601.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r., określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – ST/Frontex

(Sprawa T-600/22)

(2022/C 424/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ST (przedstawiciel: adwokat F. Gatta)

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że po wezwaniu Frontexu do działania w trybie przewidzianym w art. 265 TFUE, Frontex bezprawnie zaniechał działania, powstrzymując się od podjęcia decyzji o wycofaniu finansowania całości lub części działań w regionie Morza Egejskiego, o zawieszeniu tych działań lub ich całkowitym lub częściowym zakończeniu zgodnie z art. 46 ust. 4 rozporządzenia 2019/1896⁽¹⁾, lub nie podając należycie uzasadnionych powodów zaniechania wdrożenia odpowiedniego środka w rozumieniu art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia, a ponadto, że nie określił swojego stanowiska w odpowiedzi na wstępny wniosek strony skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Fronteksu z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie podjęcia działań w związku z wezwaniem do działania na podstawie art. 46 ust. 4;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że po wezwaniu Fronteksu do działania w trybie przewidzianym w art. 265 TFUE, niezgodnie z prawem zaniechał on działania poprzez powstrzymanie się od podjęcia decyzji o wycofaniu finansowania całości lub części działań w regionie Morza Egejskiego, zawieszeniu tych działań lub ich całkowitym lub częściowym zakończeniu, zgodnie z art. 46 ust. 4 rozporządzenia 2019/1896, lub poprzez niepodanie należycie uzasadnionych powodów zaniechania wdrożenia odpowiedniego środka w rozumieniu art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia.
2. Zarzut drugi podniesiony tytułem ewentualnym i dotyczący tego, że w razie przyjęcia przez Sąd, że odpowiedź Fronteksu na wniosek wstępny złożony na podstawie art. 265 TFUE stanowi określenie stanowiska kończącego beczynność, wówczas jego odmowa podjęcia działań zgodnie z wezwaniem strony skarżącej stanowi podstawę skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. 2019 L 295, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – RT France/Rada

(Sprawa T-605/22)

(2022/C 424/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RT France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: E. Piwnica, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 27 lipca 2022 r.;